

ingen Tvivl, det, det kommer an paa, er i Virkeligheden langt snarere hans kære allierede, de Herrer Socialdemokraters Medgørlighed.

Indenrigsministeren (Rode): Om de to Hoveddiskussionsspørgsmaal fra i Fjor udtalte jeg ved Lovforslagets Fremsættelse noget, der ikke helt adskiller sig fra, hvad den sidste ærede Taler (Hegelund-Lange) nu sagde, nemlig at der paa disse Punkter i Virkeligheden var opnaaet Overensstemmelse i det væsentlige, og at det, der var tilbage, var saa lidt, at jeg syntes, at man burde overveje, om man ikke kunde komme til fuld Enighed. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) i, at det er en Nuanceforskell, der er tilbage med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Grænserne skal fastsættes, og hvilke Tilskud der skal ydes. Derfor var jeg ogsaa noget forbauset over, at det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), der, saa vidt jeg forstod det, i Fjor var en af Centrumsmændene for at tilvejebringe en Overenskomst, i Aar synes at ville gøre mere ud af denne Uoverensstemmelse, end der i Virkeligheden ligger deri. Jeg beklager dette meget, og jeg forstaar heller ikke det ærede Medlems Stilling i saa Henseende. Det forekommer mig, at hans Deltagelse i Sygekassemødet i Aarhus maa have givet ham et grundigt Kendskab til, at han paa disse Punkter er uden Forbindelse med alt det, der ønskes i Sygekasseverdenen. Det kan jo være, at hans Udtalelser ikke var saa alvorligt mente, som de lød, og det vil jeg haabe. Jeg fik nemlig i Aarhus det Indtryk, at det ærede Medlem vilde stræbe efter at naa til fuld Overensstemmelse i disse Spørgsmaal, og i Slutningen af hans Tale var der ogsaa i saa Henseende nogle velvillige Bemærkninger.

Overhovedet har jeg jo kun Grund til at være tilfreds med den Hovedmodtagelse, Lovforslaget har faaet, idet jeg har faaet det Indtryk, at alle mener, det er meget ønskeligt, at det bliver gennemført. Det eneste Medlem, som maaske i saa Henseende var noget til en Side, forekommer mig at være det ærede Medlem for Nykøbing-Kredsen (Valdemar Olsen), som jo ikke i Fjor deltog i Forhandlingerne, og som nu pludselig synes at lægge Vægt paa et Spørgsmaal — det skal jeg komme tilbage til —, som i Fjor slet ikke, mig bekendt, blev fremdraget under Forhandlingerne.

I Spørgsmaalet om Grænserne for den økonomiske Tilstand skal optages i Cirkulære eller i Lov, er det meget vanskeligt at sige mere, end der allerede er

sagt. Jeg vil blot endnu en Gang pointere, at naar jeg mener, det er mere egnet til Optagelse i et Cirkulære end i en Lov, er det, fordi de paagældendes formentlige økonomiske Evne ikke lader sig afgrænse ved bestemte Tal, selv om man tillader visse Afvigelser, uden at man derved kommer til at gøre Uret, snart til den ene, snart til den anden Side, hvorimod man i Cirkulæreformens, som har noget fra Lovformen afvigende, vil være i Stand til at udtrykke sig paa en ganske anden Maade om hele dette Forhold, saaledes at det, man egentlig ønsker ramt, ogsaa virkelig bliver ramt.

Det ærede Medlem for Verninge-Kredsen (Jensen-Sønderup) fæstede sig i denne Forbindelse ved min Udtalelse om, at Lønarbejderne paa Grund af deres Kaars Usikkerhed efter min Opfattelse i dette Forhold burde betegnes som vedvarende ubemidlede. Jeg gør dog opmærksom paa, at jeg tilføjede: „En Vejledning vedrørende disse Forhold maatte i alt Fald for at komme til et rigtigt Resultat regne med et meget langvarigt Gennemsnit og ikke med det enkelte Aars Spring, thi et Aars Stigning kan følges af et Aars alvorlige Fald.“ Ogsaa ved sine Udtalelser om Husmanden med den lille Formue, som han stillede i Forhold til Lønarbejderne med den store Indtægt, kom det ærede Medlem til at give en fejlagtig, jeg tør sige karrikaturmæssig Gengivelse af det Standpunkt, jeg havde indtaget, thi det siger sig selv — det maa det ærede Medlem vide efter hele min Stilling til disse Spørgsmaal —, at jeg ikke kan mene, at man skal give Arbejderne med den store Indtægt paa 3,000 Kr. Adgang til Sygekasserne, men udelukke Husmanden med den lille Formue. Der er intet som helst i mine Udtalelser, som gaar i den Retning, og jeg ved derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem fremsætter det. Jeg har tværtimod i mine Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse gjort opmærksom paa, at medens Indtægternes Usikkerhed for Arbejdernes Vedkommende var noget, der gjorde, at man burde aabne Adgang for dem i noget større Maal end for andre med tilsvarende Indtægter, havde man ofte en fejlagtig Opfattelse af, hvad Formue var, hvorved jeg netop sigtede til den Formue, der er anbragt i en lille Landejendom, hvor det kommer ganske an paa Brugerens Dygtighed, hvad han faar ud af den. Jeg har netop bestræbt mig for, at denne Sammenstilling, som det ærede Medlem søgte med Vold at paatvinge mig, ikke skulde kunne anvendes imod mig. Men jeg forstaar heller ikke rigtigt, hvorfor det ærede